

15/11/71 10-5-71

ΑΓΝΟΕΙ ΤΗΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ ΤΟ ΙΣΠΑΝΙΚΟΝ ΚΑΘΕΣΤΩΣ

‘Ο άρχηγός του Κράτους πηγή του Νόμου

ΜΑΔΡΙΤΗ, 9 Μαΐου.— ‘Εχει-
ριδιον άνωμένου συγγραφείας, εκ
45 σελίδων υπό τον τίτλον «‘Η
Κυβέρνησις καί η Δικαιοσύνη κατά
τό έτος 1971» κυκλοφορεί από
τινων ημερών εις τούς δικαστικούς
κύκλους της ‘Ισπανίας. Συντετα-
γμένον, προφανώς, υπό δμάδος άν-
τιπολιτευομένων δικαστών, διακη-
ρύσσει από τού προλόγου του ότι
«η δικαστική έξουσία χρησιμοποι-
είται με μεγάλην κυνισμόν διά να
δικαιολογηθούν άρισμένα αυθαίρε-
τα μέτρα». «Βεβαίως, η δικαστι-
κή έξουσία περιεφρονήθη πάντοτε
από τό καθεστώς», αναφέρει τό
έχειριδιον, «ελλά κατά τό 1971
η περιφρόνησις αυτή προσέλαβε
τοιούτας διαστάσεις ώστε ικανή
μερίς δικαστών εξωργίσθησαν με
άποτέλεσμα να σημειώθω άρνήσι-
σις ώρισμένων συνειδητών οι ό-
ποια δέν είχαν ποτέ εκδηλωθή».

Τό 1971 άναστάη επί 6 μήνας
τό άρθρον 18 του Ισπανικού Συν-
τάγματος, τό όποιον καθορίζει ό
τι ούδεις πολίτης είναι δυνατόν
να συλληθθή παρανόμως και ότι
πάντες οι συλλημβανόμενοι πρέπει
να άφίενται έλεύθεροι τό άργότε-
ρον μετά 72 ώρας ή να παραπέμ-
πονται ένώπιον της Δικαιοσύνης.
‘Η άνασταλή αυτή, τονίζουν οι συν-
τάκται του έχειριδίου, είχαν ως
συνέπεια να «άτονισή η δικαστική

έξουσία επί 6 μήνας. Αι άρχαι έ-
φυλάκισαν επανειλημμένως ‘Ισπα-
νούς, αι όποιοι μόλις είχαν άφελθή
έλεύθεροι από τούς δικαστάς ή
από τό δικαστήρια». Εύθύς ως
ήρθη η άνασταλή του άρθρου 18,
έτροποποιήθη ό νόμος περί δημο-
σίας τάξεως : «‘Η καινοτομία αύ-

‘ΤΟ ΒΗΜΑ, Le Monde

τή ενίσχυσε τήν έξουσίαν της κυ-
βερνητικής άρχης εις βάρος των
άτομικών ελευθεριών».

Τό νομοθετικό διάταγμα περί
άποναμής χόρτιος, τό όποιον έπέ-
στησεν η κυβερνήσις τήν 1ην ‘Ο-
κτωβρίου εισηγήτηκε, μεταξύ άλ-
λων, και άλλας τάς πολιτικές προ-
σωπικότητας αι όποιαι είχαν ά-
ναμιχθή εις τήν ύπόθεσιν Ματζεζα.
Τό άνώτατον δικαστήριον, τό ό-
ποιον έπρεπε να δικάση τούς πο-
λιτικούς αυτούς εύπίστη ύπό τα-
πεινώσιν. Οι δικασται έβλεπον ά-
τομα των όποιων η συμπεριφορά
έφαίνετο να συνίστα άδικημα να
διαφεύγουν από τήν άρμοδιότητα
της Δικαιοσύνης».

Οι συντάκται του έχειριδίου έ-
πισημαίνουν εξ ίσου, ότι κατά τό
1971 η καθημερινή έφημερίς «Μα-
δρίτη» άνέστειλε τήν έκδοσίν της
διά κυβερνητικής διαταγής, ενώ η

διένεξις της έφημερίδος μετά της
Κυβερνήσεως εφίσκετο γιατί εις
χείρας της δικαστικής έξουσίας, η
όποια διά μίαν ακόμη φοράν, ήτο
ήναγκασμένη να ύποκύπη ένώπιον
ένεργείας της έκτελεστικής έξου-
σίας».

Είς τό συμπέρασμά των, οι συν-
τάκται του έχειριδίου ύπενθυμι-
ζουν, ότι ο άρχηγός του κράτους,
εις τήν ‘Ισπανίαν είναι η πηγή
του Νόμου. «‘Εν τούτοις, διά να
διατηρήση τήν άνωτάτην άρχήν, ο
έδιος δέν ύπόκειται εις τόν νόμον.
«Ουδέποτε ύπήρξε τώσον άπόλυτος
έξουσίας, τονίζουν οι συντάκται
του έχειριδίου και ύπενθυμίζουσι
τό άπόφθεγμα της Ρωμαϊκής ήγε-
μονίας - αυτοκρατορίας : «Ο.Τ.Ι.
άρεσκει εις τόν αυτοκράτορα ίσχύ-
ει ίσχυών νόμου».

Είναι δύσκολον να λεχθή με δε-
βαιότητα ότι τό έχειριδιον αύ-
τό συντάγη υπό δικαστών. ‘Εν-
πόση περιπτώσει, λόγω του τε-
χνικού χαρακτήρος του, οι συν-
τάκται του είναι άναμφιβόλους νο-
μομαθείς. ‘Η Καθολική Ιεραρχία
άπέφασκε να προβή εις λίαν σο-
βράν μελίτην αλόγω του ήθικού
χαρακτήρος των καταγγελιών που
περιέχει τό έχειριδιον».

J. A. N.